

Zatrącenie i zbawienie są związane ze sposobami, a nie z ludźmi

Zatrącenie i zbawienie są ze sposobami, a nie z ludźmi

”Termin „prowadzi” użyty w przypowieści o ścieżkach przedstawia funkcję, którą spełnia ścieżka, to znaczy prowadzi do przeznaczenia do tego, który wchodzi przez drzwi.

zatrącenie jest przeznaczeniem przestronnej drogi, a zbawienie jest celem wąskiej drogi.

Podobnie jak ścieżki, które mają przeznaczenie (zbawienie i zatrącenie), dzięki przypowieści Jezus wyklucza wszelkie pojęcie losu, determinizmu lub fatalizmu, jeśli chodzi o przyszłość ludzi.

Po przeanalizowaniu przypowieści o dwojgu drzwiach i dwóch ścieżkach, czytelnik będzie mógł stwierdzić, czy Bóg przeznaczył niektórych ludzi na zbawienie, a resztę na wieczne potępienie.

”Wejđź przez wąską bramę; albowiem szeroka jest brama, a szeroka jest drogą, która prowadzi do zguby, a wielu jest tych, którzy przez nią wchodzi; A ponieważ brama jest wąska, a drogą, która prowadzi do życia, jest wąska, niewielu ją znajdzie ”(MT 7:13 -14).

Kiedy ogłosił królestwo niebios w Kazaniu na Górze, Jezus polecił swoim słuchaczom „wejść przez wąską bramę”, „Wejđcie do wąskiej bramy” (MT 7:13).

Jezus jest wąskimi drzwiami, przez które wstępują

sprawiedliwi, gdyż On sam powiedział:

„Ja jestem bramą: jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony i wejdzie, i wyjdzie, i znajdzie pastwisko” (Ew. Jana 10: 9).

Psalm 118 jest mesjanistyczny i przedstawia Chrystusa jako bramę sprawiedliwych, tak jak On jest kamieniem węgielnym, kamieniem węgielnym, zranionym sługą, prawą ręką Najwyższego, Światłem, które przyszło na świat, Błogosławionym przyjściem imię Pana i ofiara uczty.

„To jest brama Pańska, przez którą sprawiedliwi wejdą” (Ps 118: 15-27).

Ale dlaczego konieczne jest wejście przez Chrystusa? Jak wejść przez Chrystusa?

Jezus przedstawił trzy powody, dla których konieczne jest wejście przez wąskie drzwi:

„Brama jest szeroka, a droga, która prowadzi do zguby, jest szeroka, a wielu jest takich, którzy przez nią wchodzi” (MT 7:13).

- Drzwi są szerokie;
- Daje dostęp do ścieżki zatracenia;
- Wielu wchodzi przez to.

Identyfikacja szerokich drzwi

Przypowieść przedstawia tylko dwoje drzwi i, w stosunku do drzwi, Jezus przedstawia się jako wąskie drzwi. „Starajcie się wejść przez wąskie drzwi; (Jan 10: 9).

Biblia nie zawiera wyraźnej definicji szerokich drzwi, ale przez Chrystusa, wąskie drzwi, można określić, co jest, lub kto jest szerokimi drzwiami.

Istnieje kilka koncepcji przedstawiających niektórych kandydatów do zajmowania „stanowiska” szerokich drzwi, jednak musimy rozważyć uczciwą pozycję między postacią szeroką a postacią wąskiego, tak aby istniały problemy, które należy spełnić dla „kandydata” szerokie drzwi idealnie pasują do figury.

Jeśli wąskie drzwi, którymi jest Chrystus, są człowiekiem, wynika z tego, że postać szerokich drzwi powinna odnosić się do człowieka.

Jeśli wąskie drzwi są głową nowej generacji, szerokie drzwi muszą również odnosić się do głowy pokolenia.

Wielu wskazuje diabła na stanowisko szerokiej bramy, jednak jest upadłym aniołem (nie człowiekiem), a jak nie może doprowadzić do istnienia istoty podobne do niego, dlatego nie może być głową pokolenia.

Diabeł nie pasuje do właściwej pozycji między postaciami szerokiej bramy i wąskiej bramy (Łukasza 20:35 -36).

Sin z kolei mówi o stanie, któremu człowiek jest podmiotem, to znaczy wyobcowany od Boga, dlatego nie jest istotą, nie jest ani aniołem, ani człowiekiem.

Grzech nie pasuje do biura szerokich drzwi, a grzech nie jest w stanie przyjąć pozycji głowy pokolenia (Iz 59: 2).

instytucje ludzkie są często wskazywane jako szeroka brama, ale instytucja składa się z kilku mężczyzn skupionych wokół jednego celu.

To jest tylko zgromadzenie osób, tak że nie jest zgodne z postacią szerokich drzwi.

Świat nie jest szerokimi drzwiami, ponieważ świat w Biblii mówi o ludziach wyobcowanych od Boga rządzonych ich namiętnościami, pożądlivością ciała, pożądlivością oczu i pychą życia (Ef 2: 2; : 8).

Dlatego nie możemy uznać, że szerokie drzwi to diabeł, grzech, świat lub instytucja religijna.

Pozostaje nam rozważyć, że jeśli wąskie drzwi to człowiek, szerokie drzwi muszą koniecznie być mężczyzną.

Jak Chrystus, wąskie drzwi, przyszedł na świat bez grzechu, kandydatem przy szerokich drzwiach musi być także człowiek, który przyszedł na świat bez grzechu.

Ponieważ Chrystus jest głową nowego pokolenia duchowych ludzi, szerokie drzwi odnoszą się do głowy pokolenia ludzi.

Jedynym człowiekiem, który pasuje do obrazu szerokich drzwi, jest Adam, ponieważ przyszedł na świat bez grzechu i jest głową pokolenia cielesnych ludzi.

Jak to możliwe?

Teraz w Biblii drzwi są figurą, która ma kilka znaczeń, ale figury drzwi, które Jezus przedstawił w Kazaniu na Górze mówiącej o narodzinach, tak że Adam jest szeroką bramą, przez którą wszyscy ludzie wchodzą na świat.

Wszyscy ludzie, gdy przychodzą na świat (otwierają matkę), są generowani zgodnie z nasieniem Adama.

Wszyscy ludzie, z wyjątkiem Chrystusa, weszli na świat przez Adama, który jest szeroką bramą.

Chrystus został rzucony przez Ducha Świętego w łono Maryi, to znaczy wykluczony ze skorumpowanego nasienia Adama.

Wprowadzony na świat przez Boga, Chrystus jest ostatnim Adamem, głową pokolenia ludzi duchowych (1 Kor. 15:45).

Innymi słowy, Adam jest typem, a Chrystus jest antytypem. Adam postać i Chrystus rzeczywistość „... Adam, który jest postacią (typem) tego, który miał przyjść (pozafigura)” (Rz 5, 14).

Aby podlegać męce śmierci, Chrystus musiał przyjść na świat na

podobieństwo ludzi (grzeszne ciało), ale bez grzechu (Hebr. 2: 9).

Gdyż to zostało wprowadzone przez Ducha Świętego do łona Maryi, ponieważ gdyby zostało zrodzone według ciała, byłoby to pod tym samym potępieniem, które spadło na ludzkość (Ga 4: 4, 1 Jana 3: 9).

W Edenie ogłoszono, że potomstwo będzie pochodziło z nasienia kobiety, w obliczu sprzeciwu między dwoma ziarnami (Rdz 3:15).

Warto zauważyć, że kiedy Chrystus stworzył człowieka w Edenie (Hbr 2:10), Adam został stworzony na obraz i podobieństwo Chrystusa-człowieka, a nie na podobieństwo niewidzialnego Boga w chwale (Hbr 2: 9).

Adam został stworzony na obraz i podobieństwo Chrystusa-człowieka, który miał przyjść na świat, będąc spłodzonym w łonie Maryi (Rzym. 5:14), to znaczy nie na podobieństwo uwielbionego Chrystusa; „Jeśli chodzi o mnie, ujrzę oblicze twoje w sprawiedliwości: będę zadowolony z podobieństwa twego, gdy się obudzę” (Psałm 17:15).

Drzwi są szerokie

Drzwi są wyznaczone szeroko, ponieważ wszyscy ludzie, aby wejść na świat, muszą koniecznie wejść przez Adama (1 Kor. 15:46).

Jezus wyjaśnia, że wielu wchodzi przez szerokie drzwi, a nie wszystkie, ponieważ Chrystus był wyjątkiem od reguły.

Podczas gdy naturalni ludzie zostali wrzuceni do matki przez skorumpowane nasienie, Jezus został wrzucony do matki przez nadprzyrodzone działanie Ducha Świętego (Ps 22:10).

Przed Adamem nie było nieposłuszeństwa, grzechu ani śmierci

dla ludzkości.

Wraz z przestępstwem Adama grzech i śmierć weszły na świat (1 Kor. 15:21 -22).

Z powodu przewinienia Adama wszyscy jego potomkowie złączyli się z Bogiem (Ps 53: 3).

Biblia jest jasna, gdy pokazuje, że wszyscy ludzie razem zboczyli, wyobcowani od Boga.

Jak było możliwe, aby ludzie zrazili się do Boga razem?

I było jedno wydarzenie, w którym wszyscy ludzie zostali „zebrani” razem.

”Interpretacja (Hbr 7: 2), w Edenie wszyscy ludzie zostali zebrani w „udo” Adama (Hbr 7:10).

A gdy przestąpił, stał się przestępcą.

Gdy Adam stał się nieczysty, splugawił cały swój rodowód, ponieważ z nieczystego jest nieczystość (Ps 53: 3).

Kiedy ludzie zrazili się do Boga?

Byli wyobcowani od Boga w Edenie.

Tam zginął pobożny człowiek, a wszyscy jego potomkowie stali się nieczystymi: „Człowiek pobożny zginął z ziemi, a między ludźmi nie ma sprawiedliwego; wszyscy czekają na krew; z siecią ”(Mk 7, 2).

To z powodu przestępstwa w Edenie ludzie są wyobcowani od Boga od matki, są zrodzeni z nasienia skorumpowanego, nasienia Adama.

W konsekwencji chodzą błędząc od urodzenia, ponieważ są na drodze, która prowadzi ich do zatracenia (Ps 58: 3).

ŚcieżKA zatracenia

Po otwarciu madre (urodzić się), to znaczy „wejść przez szerokie drzwi”, człowiek śledzi określoną ścieżkę związaną z zatraceniem.

Przypowieść pokazuje, że postać ścieżki jest funkcjonalna, ponieważ pokazuje, że ścieżka prowadzi, to znaczy prowadzi wszystkich mężczyzn, którzy są w niej, do jednego miejsca: zatracenia.

Podobnie przypowieść pokazuje, że wąska ścieżka prowadzi wszystkich ludzi, którzy są w niej, do życia, to znaczy wąska droga ma określone miejsce jako miejsce przeznaczenia: zbawienie (Mk 7, 13-14).

“Termin „prowadzi” użyty w przypowieści o ścieżkach przedstawia funkcję, którą spełnia ścieżka, to znaczy prowadzi do miejsca przeznaczenia dla tych, którzy wchodzić przez drzwi.

zatracenie jest losem przestronnej drogi, a zbawienie jest losem wąskiej drogi.

Podobnie jak ścieżki, które mają przeznaczenie (zbawienie i zatracenie), dzięki przypowieści Jezus wyklucza wszelkie pojęcie losu, determinizmu lub fatalizmu, jeśli chodzi o przyszłość ludzi.

“Termin „prowadzi” dowodzi do funkcji ścieżki i nic więcej.

ŚcieżKA prowadzi do określonego i określonego celu.

Na przykład: zatracenie jest celem przestronnej drogi, a życie jest celem wąskiej drogi.

Teraz przypowieść nie przedstawia zbawienia ani zatracenia związanego z ludźmi, ale okazało się, że zbawienie i zatracenie są powiązane ze sposobami.

Nikt nie przychodzi do Boga z wyjątkiem Chrystusa, ponieważ

jest drogą, która prowadzi człowieka do życia.

Podobnie nikt nie idzie na zatracenie, ale na przestrzenny sposób, który prowadzi do zatracenia. Podczas gdy Żydzi i Grecy mieli fatalistyczny i deterministyczny pogląd na świat, Jezus pokazuje, że jego doktryna nie podąża za koncepcją ludzkości.

Jezus nie przedstawia zbawienia ani zatracenia z przeznaczeniem ludzi, lecz raczej jako przeznaczenie dróg, aby ewangelia nie podążała za podstawami prądów filozoficznych, takich jak fatalizm i determinizm.

Dlaczego konieczne jest pokazanie tej osobliwości sposobów?

Aby zdemistyfikować niektóre koncepcje, ponieważ w niektórych starożytnych cywilizacjach, takich jak Grecy, świat i jego codzienne wydarzenia rządzone były przez szereg zdarzeń nieuniknionych i przewidzianych przez określony porządek kosmiczny lub boskość.

Taka doktryna stwierdza, że □□wszystkie wydarzenia następują zgodnie z ustalonym i nieubłagany przeznaczeniem, bez którego ludzie nie mogą ich kontrolować ani wpływać na nich.

W mitologii greckiej są Moirowie, trzy siostry, które przez Koło Fortuny decydowały o losie zarówno bogów, jak i ludzi, dlatego los podporządkowany bogom, którzy z kolei jeśli chcesz, sina, ciężar.

Oprócz kultury grecko-rzymskiej mamy fatalizm w rzymskim i greckim stoicyzmie, który ostatecznie wpłynął na tak zwaną chrześcijańską doktrynę Boskiej Opatrzności.

Boska Opatrzność stała się myślą teologiczną, która daje wszechmocy Boga całkowitą kontrolę nad wszystkimi wydarzeniami w życiu ludzi iw historii ludzkości.

Taka koncepcja potwierdza, że □□Bóg postanowił i przewidział wszystkie wydarzenia i nic się nie dzieje bez zgody Boga.

Inny prąd filozoficzny, determinizm, stwierdza, że **każde** zdarzenie (w tym umysłowe) jest wyjaśnione przez relacje przyczynowe (przyczyna i skutek).

W Biblii takie myśli, czy to mitologiczne, czy filozoficzne, nie znajdują echa, ponieważ „ los” jest przedstawiony tylko i konkretnie jako miejsce, które przyjdzie po stąpieniu ścieżką.

W “Biblii termin „przeznaczenie” jest używany w sensie miejsca, ale nie wiąże się z ideą preordynacji.

„I trzysta tarcz ze złota ubitego; bo każdą tarczę ustanowił trzysta chlebów złotych; a Salomon postawił je w domu lasu Libańskiego” (2Kn 9:16).

Gdy ktoś czyta: „A dam wam królestwo, tak jak mnie wyznaczył mój Ojciec” (Ew. Łukasza 22:29), nie ma determinizmu w sensie filozoficznym lub mitologicznym, ale Jezus wskazał to, tak jak Bóg królestwo dla Jego Syna, pewne jest, że królestwo należy do tych, którzy wierzą, bo odziedziczą wraz z Chrystusem wszystko.

Dwa powyższe wersety mają tę samą zasadę: tak jak złoto było przygotowane na tarczę, królestwo było przygotowane dla tych, którzy wierzą w Chrystusa.

To nie znaczy, że niektórzy ludzie byli przeznaczeni do królestwa, a inni nie, zanim królestwo zostało przygotowane dla tych, którzy wierzą.

Niejednoznaczność niektórych wynika z języka, ponieważ nie biorą pod uwagę, że w starożytności rzeczy były definiowane przez ich funkcję, serwentia „*Wszystkie rzeczy są zdefiniowane według ich funkcji*” (Arystoteles, Polityka)”.
.

Kiedy czytamy: „Bóg nie powołał nas na gniew, ale na osiągnięcie zbawienia przez naszego Pana Jezusa Chrystusa” (1 Tesaloniczan 5: 9), musimy wziąć pod uwagę, że apostoł przedstawia postać wąskiej drogi: nasz Pan Jezus Chrystus ”.

W wersecie w komentarzu "termin „destinar” nie był używany w znaczeniu preordenar, ale w sensie rezerwowania.

Gdy apostoł ma do czynienia z chrześcijanami i przynosi im do pamięci obecny stan w Chrystusie: dzieci światłości (1 Tes 5: 5), zaleca, aby pozostali czujni i trzeźwi (1 Tes 5: 7), ubrani w moc Boga, który jest ewangelią (1 Tesaloniczan 5: 8).

Na razie, w przeciwieństwie do czasu, gdy byli w ciemności, a dzieci gniewu, chrześcijanie, na mocy drogi, która prowadzi do życia (Jezusa Chrystusa, naszego Pana), osiągnęli, osiągnęli zbawienie.

Oznacza to, że apostoł nie mówi, że chrześcijanie byli przeznaczeni do zbawienia, a nie będąc na wąskiej ścieżce, los jest teraz zbawieniem, w przeciwieństwie do przestronnego sposobu, który jest gniewem.

Jaka jest funkcja ścieżki? Jedź do miejsca, które jest właściwym miejscem docelowym.

Miejsce jest powiązane ze ścieżką bez konotacji „predestynacji”, „przewidywania”, „preordination”.

Celem drogi połączonej z szerokimi drzwiami jest zatracenie, podobnie jak celem Presidente Dutra Highway jest Rio de Janeiro dla tych, którzy opuszczają Sao Paulo.

Musimy wziąć pod uwagę, że Pan Jezus potwierdził, że ten, kto ma przeznaczenie, jest drogą, do której napomina ludzi, których porfiadas ma wejść wąskimi drzwiami.

W ten sposób Jezus demonstruje, że podróżnik nie jest przewidziany, predestynowany itp. Do zatracenia, ale raczej jest drogą, którą daje w miejscu zatracenia.

W obliczu ostrzeżenia Chrystusa podróżny może zmienić ścieżki, tak jak ktoś, kto jest w São Paulo w drodze do Rio de Janeiro przez autostradę Presidente Dutra, wziąć Autostradę Raposo Tavares do stanu Paraná .

„Wejdźcie do wąskiej bramy; albowiem szeroka jest brama, a szeroka jest droga, która prowadzi do zguby, a wielu jest tych, którzy przez nią wchodzi ”(Mt 7,13);

„Ale biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy, bo zamknęliście królestwo niebieskie ludziom, a nie wchodzić i nie dopuszczacie do tych, którzy wchodzi ”(Mt 23,13).

„Ja jestem bramą: jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony i wejdzie, wyjdzie i znajdzie pastwisko” (Ew. Jana 10: 9);

Drzwi są przestronne, ponieważ wielu wchodzi przez Adama, a droga jest przestronna, ponieważ wszyscy, którzy zostali spłodzeni z Adama, są prowadzeni do zatracenia. Jezus związał zatracenie z drogą, a nie z ludźmi.

Przez przypowieść widać, że przeznaczenie jest powiązane ze ścieżką.

Droga i przeznaczenie są ustalone i związane, ale człowiek jest przywiązany do drzwi (narodzin), co oznacza, że można opuścić ścieżkę tam, gdzie jest i przejść do drugiej.

ŚcieżKA jest przestronna

Drzwi są przestronne, ponieważ wszyscy ludzie, z wyjątkiem Chrystusa, wchodzi przez Adama, a droga jest przestronna, ponieważ wielu ludzi prowadzi do zatracenia.

W przypowieści o dwóch sposobach, w jakie Jezus wiązał zatracenie na ścieżkę, nie do ludzi.

Dzięki uważnej lekturze przypowieści widać, że przeznaczenie jest związane ze ścieżką.

Człowiek rodzi się po raz pierwszy według ciała, krwi i woli człowieka, to znaczy rodzi się związany z szerokimi drzwiami.

To nie Bóg ustanowił człowieka, aby został spłodzony w grzechu, ale gdy Adam zbuntował się, został poddany warunkowi wyobcowania się od Boga (grzechu) i pociągnięcia wszystkich swoich potomków do tego samego stanu.

Wszła szeroka brama w Adamie, który zgrzeszył i sprzedał całe swoje potomstwo na grzech, tak że gdy przychodzi na świat, żaden człowiek nie jest wolny od grzechu.

Wejście ludzi do świata przez szerokie drzwi było powiązane z pierwszym ojcem ludzkości, ponieważ narodziny z ciała to jedyny sposób, w jaki człowiek może wejść na świat: „**Twój pierwszy ojciec zgrzeszył, a twoi tłumacze występowali przeciwko mnie**” (Iz 43) : 27; 6: 7).

Aby wejść przez szerokie drzwi, człowiek nie korzysta z wyboru, tak jak potomkowie (dzieci) niewolników nie wybrali stanu społecznego, gdy zobaczyli świat.

Oznacza to, że nikt, kto wchodzi przez szerokie drzwi, nie zdecydował się wejść przez nie.

Postać jest kompletna sama w sobie, ponieważ drogi mają pewne i niezmiennie przeznaczenie, ale ludzie nie są związani z przeznaczeniem, czy to zatraceniem czy zbawieniem.

Codziennie jeśli człowiek chce dotrzeć do celu, musi koniecznie wybrać drogę, ponieważ przeznaczenie jest związane ze ścieżką.

Jeśli podróżnik chce opuścić São Paulo na Rio de Janeiro, będzie musiał przekroczyć autostradę Presidente Dutra.

Przez przypowieść o dwóch sposobach jest jasne, że Bóg nie przeznaczył nikogo do wiecznego zbawienia lub wiecznego potępienia.

Kiedy nowy człowiek przychodzi na świat, koniecznie wchodzi przez szerokie drzwi i będzie na szerokiej drodze, która prowadzi go do zatracenia.

Nikt, kto wejdzie na świat przez Adama, nie jest predestynowany do zatracenia, gdyż jest to droga prowadząca do zatracenia.

Przestronna ścieżka ma miejsce przeznaczenia, to znaczy jest przymocowana do miejsca.

Miejsce, które prowadzi szeroka droga, jest zatraceniem, innym niż wąska ścieżka, która prowadzi do zbawienia.

Podobnie, nikt, kto wchodzi przez Adama, nie jest przeznaczony do zbawienia, ponieważ wszedłszy na świat przez szeroką bramę, jest na szerokiej drodze, która prowadzi go do zatracenia.

Poczęcie, że są ludzie, którzy widzą świat przeznaczony do zbawienia, przestają uważać, że wszyscy są ukształtowani w niegodziwości i poczęci w grzechu, dlatego rodzą się grzesznicy i na drodze zatracenia.

Gdyby istniała predestynacja do zbawienia, predestynowana osoba niekoniecznie przychodziłaby na świat przez Adama.

Musiałby wejść przez inne drzwi, oprócz Chrystusa lub Adama, ale takie drzwi nie istnieją.

Aby wejść przez Chrystusa, człowiek musi najpierw wejść przez Adama, a po wejściu przez Adama możliwe jest wejście do królestwa niebios, wykonując dzieło przewyższające dzieło uczonych w Piśmie i faryzeuszy: wierzyć w Chrystusa, to znaczy narodzić się na nowo (Mateusza 5:20, Jana 3: 3 i Jana 6:29).

Ten, który narodził się tylko raz, pozostaje na przestronnej drodze, który narodził się na nowo, to znaczy po raz drugi opuszcza ścieżkę zatracenia i przechodzi na ścieżkę, która prowadzi do zbawienia, którym jest Chrystus.

Zbawienie i zatracenie nie są przeznaczeniem dla ludzi przed ich narodzeniem, przeciwnie, zbawienie i zatracenie są związane ze ścieżką, którą ludzie kroczą po wejściu przez bramy.

Mężczyźni idą do drzwi pojedynczo i w następującej kolejności: najpierw szerokie drzwi, potem wąskie. Jeśli wejdziecie przez Adama, będziecie na drodze zatracenia, jeśli przez Chrystusa, na drodze zbawienia.

Wielu wchodzi przez szerokie drzwi

Gdy ludzie się rodzą, są na drodze zatracenia (z wyjątkiem Chrystusa), ale mają możliwość wejścia przez wąskie drzwi.

Wszyscy ludzie wchodzi przez szerokie drzwi i aby uzyskać zbawienie, muszą przejść przez inne drzwi, aby otrzymać życie wieczne, czyli przez dwa narodziny.

Jak już powiedzieliśmy, przeznaczenie ścieżki jest niezmienne, to znaczy, jeśli istnieje jakiś rodzaj fatalizmu lub determinizmu wyrażonego w chrześcijaństwie, spada on tylko i wyłącznie na ścieżce, nigdy na podróżnych.

Wszyscy ludzie wchodzi na ten świat przez Adama i żaden z nich nie jest przeznaczony do zbawienia.

Biblia pokazuje, że wszyscy, którzy wchodzi przez Adama, idą długą drogą, która prowadzi ich do zatracenia.

Dwie ścieżki są powiązane z określonymi miejscami (miejscami docelowymi) i niezmiennie.

Jak zatracenie (przeznaczenie, miejsce) jest przywiązane do przestronnej drogi, a nie do ludzi, Jezus dokonuje uroczystego, prawdziwego i prawdziwego zaproszenia do wszystkich ludzi zrodzonych z Adama: „[Wejdź do wąskiej bramy](#)” (MT 7:13) .

Takie zaproszenie pokazuje, że można zmienić ścieżkę ku zatraceniu na nową i żywą ścieżkę, której przeznaczeniem jest życie wieczne.

Szerokie drzwi to naturalna postać narodzin i wąskie drzwi nowego narodzenia.

Szeroka brama do świata wydobywa żywe dusze i wąską bramę za duchowymi ludźmi.

Nowe narodziny mówią o nowym pokoleniu pochodzącym z niezniszczalnego nasienia (słowa Bożego), odmiennego od naturalnego narodzenia, które pochodzi od skorumpowanego nasienia (1 Piotra 1:23).

W tej przypowieści drzwi są takie same jak narodziny, aby wszyscy, którzy narodziли się z Adama, byli cielesni i podążali ścieżką prowadzącą do zatracenia.

Ponownie, jak wielu, którzy przyszli przez Chrystusa, narodziли się na nowo, są wąskiej drodze, która prowadzi ich do Boga.

Jezus powiedział: „Ja jestem drzwiami!” „Jestem drogą”! Po pierwsze, człowiek wchodzi na ten świat przez Adama, wtedy konieczne jest wejście przez Chrystusa, narodzonego na nowo z wody i Ducha.

Chrystus jest drogą, która prowadzi człowieka do Boga.

Chrystus jest drogą, która ma zbawienie jako przeznaczenie.

Każdy, kto wchodzi przez Niego, jest na ścieżce, która prowadzi go samego, a konkretnie do Boga.

Droga jest wąska, ponieważ niewielu wchodzi przez Chrystusa, a droga jest szeroka, ponieważ wielu wchodzi przez Niego.

To nie zachowanie, moralność czy charakter kwalifikuje szerokość ścieżki, ale ilość dostępu.

Zmiana sposobu

Jak opuścić szeroką drogę i wejść na wąską drogę?

Aby człowiek narodził się na nowo, musi najpierw wziąć na siebie własny krzyż i pójść za Chrystusem, to znaczy narodzić się ponownie musi najpierw umrzeć (Kol 3: 3).

Bez śmierci nie można się narodzić na nowo: „Jestem ukrzyżowany z Chrystusem i już nie żyję, ale Chrystus żyje we mnie, a życie, które teraz żyję w ciele, żyje w wierze Syna Bożego, który umiłowany i oddał się za mnie “(Ga 2, 20; Rz 6, 6)”.

Jest oczywiste, że od narodzonych Adama nie ma nikogo przeznaczonego do zbawienia, ponieważ jeśli nie narodzi się ponownie, nie wejdzie do królestwa niebios.

A ten, kto wchodzi do nieba, jest nowym stworzeniem, ponieważ stara kobieta zrodzona w Adamie jest ukrzyżowana i umarła, pokazując, że nie jest możliwe, aby spłodzeni w Adamie odziedziczyli zbawienie.

Gdyby ktoś spłodzony z nasienia Adama był przeznaczony do zbawienia, nie musiałby umrzeć z Chrystusem.

Ale jeśli trzeba umrzeć z Chrystusem, najwyraźniej nikt nie jest przeznaczony do zbawienia.

Gdyby było przeznaczenie do zbawienia, pewne jest, że człowiek nie byłby poddany śmierci: ani fizyczny, ani śmierci z Chrystusem.

Człowiek, który dziedziczy zbawienie, nie jest tym samym, który przyszedł na świat, człowiek, który przyszedł na świat, jest wykorzystywany tylko z gliny, masy, ale nowe serce i nowy duch są dane.

Kiedy człowiek umiera z Chrystusem, naczynie hańby zostaje

złamane i uczyniło nowe naczynie honoru tej samej masy.

Właśnie dzięki tej osobliwości nie jest możliwe, aby spłodzony człowiek Adama był predestynowany do zbawienia, do nowego narodzenia, nowego stworzenia, nowego ojca rodziny, nowego serca i nowego ducha. Czy garncarz ma władzę nad gliną, aby uczynić to samo naczynie jednym naczyniem ku czci, a drugie dla hańby? (Rz 9:21).

Człowiek może przyjąć dwa warunki: bycie zagubionym, ponieważ urodzony według ciała jest człowiekiem naturalnym, starym stworzeniem, starcem, starą osobą, cielesną, ziemską i tak dalej. Ponownie ukrzyżowali starą naturę i ponownie zostali stworzeni w prawdziwej sprawiedliwości i świętości.

Jeśli stare stworzenie jest ukrzyżowane i umiera pewnie, taka osoba nie jest przeznaczona do zbawienia.

Powtarzam, gdyby człowiek był predestynowany do zbawienia, nie byłoby konieczne umrzeć, aby spłodzić nowego człowieka.

Nowy człowiek jest stworzony w prawdziwej sprawiedliwości i świętości, w przeciwieństwie do starego człowieka, który został spłodzony w nieprawości i grzechu (Ps. 51: 5).

Nowy człowiek ma nowe serce i nowego ducha, więc nie ma więzi ze starym człowiekiem, który odziedziczył serce z kamienia.

Starzec nie był przeznaczony do zbawienia, ponieważ jest konieczne, aby wszyscy, którzy zostali zbawieni, ukrzyżowali starą naturę ze swoimi pragnieniami (Ga 5, 24).

Idea, że Bóg przeznaczył niektórych ludzi na zbawienie, a inni na wieczne potępienie, jeszcze zanim przyszli na świat, nie pasuje do pozycji biblijnej, bo gdyby tak było, ludzie spłodzeni przez Adama, przeznaczeni na zbawienie, nie musieliby być ukrzyżowani

„Zostałem ukrzyżowany z Chrystusem i już nie żyję, ale Chrystus żyje we mnie, a życie, które teraz przeżywam w

ciele, żyje w wierze Syna Bożego, który mnie umiłował i dał siebie nawet przeze mnie "(Ga 2, 20)".

Ponieważ ukrzyżowanie z Chrystusem jest niezbędne, z pewnością nie ma predestynacji jednostek do zbawienia.

Ponieważ koniecznością jest umrzeć i odrodzić się, z pewnością człowiek nie zostanie zbawiony, jeśli nie narodzi się według ciała i krwi (Ew. Jana 1:12-13).

Predestynacja, że □□prezenty biblijne mają być dzieckiem przez adopcję, różni się znacznie od idei predestynacji do zbawienia (Ef 1, 5).

Co to znaczy być przeznaczonym dla dziecka przez adopcję? Że kto wejdzie i wytrwa w Chrystusie, nie będzie miał innego przeznaczenia: będzie jednym z synów Bożych (Rz 8:29).

Wszyscy, którzy wchodzą przez wąskie drzwi, którym jest Chrystus, znają Boga, a raczej byli Mu znani (wiedząc, że stać się jednym ciałem, bliską społecznością).

Aby Chrystus mógł zostać wzbudzony do pozycji pierworodnego wśród wielu braci po śmierci i zmartwychwstaniu (przyrowadzony na świat jako Jednorodzony Bóg), wszyscy, którzy weszli przez Chrystusa, byli przeznaczeni na dzieci Boże,

„Dla tych, których przedtem znał, przeznaczył także, aby upodobnić się do obrazu Jego Syna, aby był pierworodnym wśród wielu braci” (Rz 8,29).

Bez kościoła, zgromadzenia pierworodnych, nie byłoby jak Jezus być pierworodnym wśród wielu braci.

Z powodu celu uczynienia Chrystusa wybitnym we wszystkim, Bóg stworzył nową kategorię ludzi podobnych do Chrystusa, będąc Głową.

Aby pierworodny był wybitny, potrzeba braci podobnych do Niego

we wszystkim. Wśród wzniosłych Chrystus jest bardzo wzniosły.

W tym sensie Bóg przeznaczył tych, którzy znali Chrystusa, aby byli dziećmi przez adopcję, sprawą inną niż Idea predestynacji do zbawienia (Ef 1, 5).

Za KAżdym razem, gdy apostoł Paweł porusza kwestię przeznaczenia, czyni to w związku z boskim synostwem, aby KAżdy, kto wejdzie przez Chrystusa, nieuchronnie byłby synem Bożym.

Nie ma innego przeznaczenia ani przeznaczenia dla tych, którzy wchodzi przez Chrystusa: są oni dziećmi adopcyjnymi, a więc świętymi i nienagannymi.

Błędne odczytanie Pisma Świętego, które pogardza faktem, że zbawienie nie jest tym samym boskim synostwem, doprowadzi czytelnika do rozważenia terminu przeznaczenie stosowanego do zbawienia i zatracenia, błąd pojawia się i może osiągnąć zbawienie bez stanu podobnego do Chrystusa, kościoła.

Ludzie zbawieni w tysiącleciu nie będą częścią Kościoła, nie będą dziećmi przez adopcję i nie będą jak Chrystus.

Biblia pokazuje, że oprócz zbawienia od potępienia ustanowionego w Adamie, ponieważ są Cia łem Chrystusa, ci, którzy wierzą, osiągnęli pozycję Chrystusowych dzieci Bożych, uczestników zgromadzenia pierworodnych, aby Chrystus mógł być pierworodny i mieć pierwszeństwo wśród wielu braci.

Stan członków ciała Chrystusowego w pełni czasów (Gal. 4: 4), kościoła, jest całkowicie odmienny od tych, które zostały zapisane w innych czasach.

Wielka różnica występuje w pytaniu o członkostwo. Podczas gdy ocaleni poza kościołem są liczeni jako dzieci Izraela, chrześcijanie są liczeni jako dzieci Boga, ponieważ tak jak Chrystus, chrześcijanie ujrzą Go i będą do Niego podobni.

Ze względu na ten warunek, a mianowicie ten podobny do

Chrystusa, Kościół otrzyma autonomię do osądzania aniołów (1 Kor. 6: 2-3).

Równowaga między liczbami

Jest równowaga między elementami, które tworzą figury dwóch drzwi i dwie ścieżki.

Na przykład: Jako Chrystus jest głową pokolenia duchowych ludzi (sług sprawiedliwości) i jest wąskimi drzwiami; szerokie drzwi odnoszą się także do głowy pokolenia ludzi, ale cielesnych sług grzechu.

Aby lepiej zrozumieć postać dwojga drzwi, konieczne jest zrozumienie, że w Chrystusie Bóg ustanawia swoją sprawiedliwość, tak że przez nieposłuszeństwo pierwszego Adama nałożono karę śmierci i wszyscy umarli, a przez posłuszeństwo ostatniego Adama, zmartwychwstanie przyszło więc wszystkim, którzy wierzą, ożywają (2 Kor. 15: 21-22).

Ale jeśli sprawiedliwość jest w posłuszeństwie Chrystusa i niesprawiedliwość w nieposłuszeństwie Adama, sprawiedliwość Boża zastępuje czyn: posłuszeństwo zamiast nieposłuszeństwa.

Teraz narodzeni z nieposłuszeństwa są dziećmi gniewu, zatracenia; nawet dzieci posłuszeństwa są dziećmi Bożymi.

Związek między Jezusem a Adamem jest jasny w Rzymian 5, wersety 14 do 19: „A jednak śmierć królowała od Adama do Mojżesza, aż do tych, którzy nie zgrzeszyli na podobieństwo przestępstwa Adama, który jest postacią tego, który miał przyjść.

Ale to nie jest tak darmowy prezent jako przestępstwo. Bo jeśli przez obrazę wielu umarło, znacznie więcej łaski Bożej i dar łaski, który jest jednym człowiekiem, Jezusem Chrystusem, obfitował w wielu.

I dar nie był taki, jak ten, który zgrzeszył.

Albowiem wyrok pochodził z jednego przewinienia, a nawet z potępienia, ale darmowy dar pochodził z wielu przestępstw dla usprawiedliwienia.

Albowiem gdyby przez jednego człowieka śmierć przewinęła się przez to, o wiele więcej, którzy otrzymają obfitość łaski i daru sprawiedliwości, zapanuje w życiu przez Jezusa Chrystusa.

Albowiem jak jedno przestępstwo przyszło sąd na wszystkich ludzi za potępienie, tak też jednym aktem sprawiedliwości przyszła łaska na wszystkich ludzi ku usprawiedliwieniu życia.

„ Albowiem jak przez nieposłuszeństwo jednego człowieka wielu stało się grzesznikami, tak przez posłuszeństwo jednego człowieka stanie sprawiedliwym”.

Kiedy obserwujemy mężczyzn: odpowiednio Adama i Chrystusa, mamy postać i dokładny obraz.

Podczas gdy ten przyniósł śmierć, to jest życie. Podczas gdy Adam jest pierwszym człowiekiem, Jezus jest ostatnim Adamem.

Podczas gdy Adam, który żył, przyniósł potępienie na śmierć, Jezus umarł i przyniósł odkupienie (1CO 15:45 -47).

Przeznaczenie (jest związane z drogą, a nie z ludźmi)

Poprzez figury dwóch ścieżek widać, że ścieżki są trwale połączone z miejscem, celem.

Poprzez postać dwóch bram, ludzie są przywiązani do warunku wynikającego z ich narodzin: cielesnego lub duchowego.

Bóg nie zmieni przeznaczenia dróg (zbawienia i zatracenia) ani

stanu wynikającego z narodzin (grzechu i sprawiedliwości), to znaczy, że istnieje miejsce zatracenia i miejsce odpoczynku, zagubienia i zbawienia.

Ale gdy stan urodzenia może ulec zmianie, Bóg prosi za pośrednictwem swoich ambasadorów, aby ludzie weszli przez wąskie drzwi.

„Starajcie się wejść przez wąską bramę, bo powiadam wam, że wielu będzie chciało wejść, a oni nie” (Łk 13,24);

„Jesteśmy więc ambasadorami od Chrystusa, jakby Bóg modlił się do nas”. „Dlatego prosimy Cię, pojednaj się z Bogiem z Chrystusem” (2 Kor. 5:20).

Przesłaniem ambasadorów Chrystusa jest przesłanie pojednania (2 Kor. 5:18).

W pojednaniu jest szansa, a nie uprzedzenie.

W Bogu jest wolność, bo wolność dotyczy Ducha Bożego.

Jeśli istnieje wolność przed duchem, który daje życie, to jest pewne, że nic nie zostało przewidziane co do przyszłości ludzi, co dowodzi suwerenności i sprawiedliwości Boga, której nikt nie uciska „Wszemocy nie może osiągnąć, wielki jest w mocy ale nikomu nie uciska sąd i wielkość sprawiedliwości” (Hioba 37:23).

Człowiek bez Chrystusa jest oddzielony od Boga, nie przez przeznaczenie, los, przeznaczenie, przeznaczenie itd. „Albowiem Pan zna drogę sprawiedliwych; ale droga niepobożnych zginie” (Psalm 1: 6); „A twoje uszy usłyszają słowo tego, który jest za tobą, mówiąc: To jest ta droga i chodź nią, nie obracając się na prawą i lewą stronę” (Iz 30:21)